

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I PËR APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-02/12

**Priština,
01. novembar 2012. godine**

U postupku

J.M.

Podnosilac zahteva/Žalilac

Protiv

E.B.

Tužena strana/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/R/122/2011 (predmet upisan u KAI pod brojem KPA30510), od dana 7. septembra 2011. godine, nakon zasedanja održanog dana 1. novembra 2012. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Poništena je odluka Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/R/122/2011, od dana 07. septembra 2011. godine, u delu koji se odnosi na spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA30510, pošto je ista doneta u nedostatku nadležnosti.
- 2- Odbačen je zahtev J.M., upisan pod brojem KPA30510, pošto isti ne spada u okviru nadležnosti KAI.
- 3- Žalilac će snositi troškove postupka određene u iznosu od of 60 € (šezdeset evra) te isti trebaju biti plaćeni kosovskom budžetu u roku od 90 (devedeset) dana od dana uručenja presude inače će doći do prisilnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 8. marta 2007. godine, J.M. je podnela imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je potraživala da se prizna kao vlasnik stana u površini od 76.30 m², koji se nalazi u Vučitrnu, ulica Vidovdanska br. 124, četvrti sprat, stan br. 22. Ona tvrdi da je vlasnik stana na osnovu kupoprodajnog ugovora od dana 04. jula 1997. godine, koji je overen od strane Opštinskog suda u Vučitrnu Ov. br. 34/2004, dana 10. juna 2004. godine, te je navela da je njena imovina uzurpirana. Ona je navela da je podnela zahtev povodom stana pred DSIP ali nije obaveštena povodom trenutnog statusa zahteva. Ona navodi da je izgubila posed dana 1. juna 1999. godine.

U prilogu njenom zahtevu, ista je dostavila sledeća dokumenat:

- Rešenje o dodeli stana na korišćenje izdato od strane D. D. "Tekstilne industrije Polet" iz Vučitrna, br. 18/K od dana 28. januara 1994. godine;
- kupoprodajni ugovor stana, zaključen između gore navedenog preduzeća kao prodavca i podnosioca zahteva kao kupca, br. 74/K od dana 14. jula 1997. godine, overen pred Opštinskim sudom u Vučitrnu dana 10. juna 2004. godine, i
- Lična karta izdata dana 28. aprila 2005. godine, od strane Ministarstva unutrašnjih poslova Srbija.

Isti stan je bio predmet razmatranja od strane Direkcije za stambena i imovinska pitanja, koji se odnosi na zahtev S.M. – supruge sina podnosioca zahteva, upisan pod brojem DS301037 od dana 28. jula 2005. godine.

Na osnovu grupne odluke ove Komisije br. HPCC/D/204/2005/60 od dana 18. juna 2005. godine, zahtev S.M. je odbijen sa obrazloženjem da nije potvrdila svojinsko pravo nad stanom u zahtevu. Naime, ekipa za verifikaciju Izvršnog sekretarijata KAI nije bila u stanju da nađe odgovarajuća dokumenta (odluku i ugovor) niti u originalu a ni kopiju u skupštini opštine Vučitrn, u Javnom stambenom preduzeću, ili u Opštinskom sudu u Vučitrnu, koji su nadležni organi za izdavanje ove vrste dokumenata.

Obaveštenje je obavljeno dana 27. aprila 2009. godine. Nađeno je da je stan uzurpiran od strane E.B. koji je potpisao obaveštenje o učešću 05. novembra 2011. godine, koji je tvrdio zakonsko pravo nad predmetnom imovinom.

Kako bi podržao njegove tvrdnje kao nosioca imovinskog prava nad ovim stanom, tužena strana je dostavila sledeće pravno valjane dokumente i dokaze:

- Rešenje o dodeli stana od strane tekstilne industrije „Polet“ iz Vučitrna br. 069 od dana 16. decembra 1997. godine;
- Ugovor o zakupu stana sa tekstilne industrije „Polet“ iz Vučitrna br. 069/1, od dana 16. decembra 1997. godine;
- Ugovor o otkupu stana sa tekstilnom industrijom „Polet“ iz Vučitrna, br. 069, od dana 03. decembra 1998. godine;
- Potvrda o uplati izdata od strane tekstilne industrije „Polet“ iz Vučitrna br. 6250 od dana 27. avgusta 2007. godine, kojom je potvrđena isplaćena kupoprodajna cena stana.;
- Račun električne energije na njegovo ime DMI-30034, od dana 25. septembra 2008. godine, i
- Račun imovinskog poreza na njegovo ime br. 595677, od dana 25. septembra 2008. godine.

Sva ova dokumenta su pozitivno verifikovana od strane KAI ekipe za verifikaciju u nadležnim organima koji su izdali ova dokumenta ili arhivama i nalazištima u kojima su bili ex officio.

Dana 07. septembra 2011. godine, KKAI je svojom odlukom KPCC/D/R/122/2011 odbila zahtev. KKAI je zaključila da podnosilac zahteva nije pribavio nijedan pravni dokaz da je ona legitimni vlasnik, što znači, da nije dostavila pravno valjane dokaze da potvrdi njeno svojinsko pravo nad imovinom u zahtevu.

Dana 13. decembra 2011. godine, odluka je uručena podnosiocu zahteva. Dana 4. januara 2012 godine, ona je uložila žalbu.

Žalba je uručena tuženoj strani dana 12. decembra 2011. godine, koji nije dostavio odgovor na žalbu.

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva. Ist6a je uložena u vremenskom roku od 30 dana predviđenih članom 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjeno Zakonom br. 03/L-079.

Vrhovni sud je, nakon razmatranja i ocenjivanja dostavljenog spisa predmeta, odluke na koju je uložena žalba kao i pregleda navoda žalioca, uočio da je odluka doneta na osnovu bitne povrede odredbi člana 182, stav 2, pod-stav (B) ZPP, *mutatis mutandis* je u primeni u smislu člana 12 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079. Prema tome, odluka KKAI na osnovu člana 198 stav 1 ZPP se treba poništiti i zahtevi podneti od strane podnosioca zahteva odbaciti. Ovo iz razloga što ovo pravno imovinsko pitanje ne spada u okviru nadležnosti Komisije Kosovske agencije za imovinu ili u sklopu nadležnosti Žalbenog veća KAI Vrhovnog suda. Prema tome, imajući u vidu da je ova odluka proceduralne prirode – zbog nedostatka nadležnosti nije odlučena njenim osnovima, što znači, zasnovanosti.

Ovo iz razloga što u smislu člana 3.1 UNMIK Uredbe zamenjene Zakonom br. 03/L-079, podnosilac zahteva ima pravo da zahteva od Komisije ponovni posed imovine ako podnosilac zahteva ne samo dokaže vlasništvo nad privatnom imovinom već takođe i dokaže da on/ona nije u stanju da uživa to pravo iz razloga okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.

Početno, S.M., supruga sina podnosioca zahteva, je podnela zahtev za isti stan u DSIP upisan pod brojem DS301037. Međutim u odluci HPCC/D/204/C dana 18. juna 2005. godine, ovaj zahtev je odbačen sa obrazloženjem da podnosilac zahteva nije nađen u arhivama mogućih organa i institucijama te prema tome nije dokazao svojinsko pravo nad stanom u zahtevu sa relevantnim i valjanim dokumenatima. U međuvremenu, zahtev povodom ovog stana je podnet od strane J.M. u svojstvu nosioca imovinskog prava u vezi spornog stana. Dana 7. septembra 2011. godine, KKAI je odlukom KPCC/D/R/122/2011 odbila zahtev. KKAI je zaključila da podnosilac zahteva nije dokazao da je ona legitimni vlasnik, što znači, nije predstavila pravno valjani dokaz da verifikuje imovinsko pravo nad imovinom u zahtevu.

Prema tome, može se zaključiti da spor povodom imovine u pitanju ne rezultira iz ili je u vezi oružanog sukoba u 1998/1999. Godini.

Predmet ne spada u okviru nadležnosti KAI, te KKAI nije trebala odlučiti o zasnovanosti već je trebala odbaciti isti. Ovo nije urađene te je KKAI donela nevažeću odluku koja se treba poništiti na osnovu člana 198.1 Zakona o parničnom postupku. U smislu navedene pravne odredbe, kada prvostepeni sud (u ovom slučaju je quasi-sudski organ) donese odluku koje ne spada u okviru svoje nadležnosti, drugostepeni sud će poništiti odluku i odbaciti zahtev.

Ove odredbe Zakona o parničnom postupku su u primeni mutatis mutandis u postupcima Žalbenog veća Vrhovnog suda, u smislu člana 12.2 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079.

Na osnovu činjenice da je zahtev odbačen odlukom pošto isti ne spada u okviru nadležnosti Komisije Kosovske agencije za imovinu i Vrhovnog suda, pregled i ocenjivanje zahteva, odgovor na zahtev i žalba, odnošenje na njihovu valjanost i zasnovanost je nepotrebna.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom.

Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Tarifa sudske takse za ulaganje žalbe (član 10.11 AU 2008/2): 30 €;
- Tarife sudske takse za donošenje presude (10.21 i 10.15 AN 2008/2), koja ne može biti veća od € 30.

Žalilac/podnosilac zahteva će snositi ove troškove postupka pošto je isti izgubio slučaj. U smislu člana 46 Zakona o sudskim taksama, kada je osoba sa prebivalištem u inostranstvu obavezna da plati kaznu, završni rok za plaćenje kazne ne može biti kraći od 30 (trideset) dana i ne duži od 90 (devedeset) dana. Sud je odredio završni vremenski rok za 90 (devedeset) dana. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovedeće se prisilno izvršenje.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar